

Anna H. Cynarska

Konferencja z okazji Międzynarodowego Dnia Ziemi i uroczystego...

Idō - Ruch dla Kultury : rocznik naukowy : [filozofia, nauka, tradycje wschodu,
kultura, zdrowie, edukacja] 2, 301-302

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Anna Halina Lichaj-Cynarska, ur. 2.06.1934 w Sietcu k. Sędziszowa Młp. Po ukończeniu LO podjęła studia na Wydziale Przyrodniczo-Geograficznym WSP w Krakowie. Jako magister biologii pracowała 35 lat w LO w Strzyżowie n/W. Największym jej sukcesem w pracy dydaktycznej była nagroda i podziękowanie Komitetu Głównego Olimpiady Biologicznej (1973 r.) za przygotowanie zawodników do II Olimpiady Biologicznej (uczeń LO – Ryszard Goraj zajął wówczas II miejsce na szczeblu centralnym). W tym też roku otrzymała nagrodę Ministra Oświaty i Wychowania za osiągnięcia dydaktyczne i wychowawcze. Praca z uczniem zdolnym pozwoliła na udział w 17 olimpiadach biologicznych na szczeblu wojewódzkim, za co otrzymała Brązowy Medal Komitetu Olimpiad.

W ramach pracy pozalekcyjnej nauczala zasad ochrony przyrody jako opiekun Szkolnego Koła LOP. Funkcję tę pełniła przez 25 lat. W latach 80. była członkiem Komisji Rewizyjnej Zarządu Wojewódzkiego LOP. Jako opiekun Szkolnego Koła PCK (którego członkowie byli honorowymi dawcami krwi) organizowała wspólnie z zarządem miejskim PCK konkursy o zdrowiu i alkoholizmie. Mgr Cynarska została nagrodzona za całokształt pracy Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Komunikat A. H. Cynarskiej recenzował prof. K. Obodyński.

ANNA H. CYNARSKA
LO, LOP Strzyżów

Konferencja z okazji Międzynarodowego Dnia Ziemi i uroczystego otwarcia Ścieżki Przyrodniczej im. prof. dr Władysława Szafera. Rzeszów, 29 kwietnia 1999

Zakład Turystyki i Ochrony Przyrody IWFiz WSP w Rzeszowie we współpracy z Zarządem Okręgu LOP i kilkoma wojewódzkimi instytucjami, był organizatorem kolejnej regionalnej konferencji naukowej poświęconej zagadnieniom ochrony przyrody i ekologii. Tej sprawnie zorganizowanej imprezie patronował dr inż. M. Janowski, senator RP.

Uroczystego otwarcia konferencji dokonał JM rektor rzeszowskiej WSP prof. W. Bonusiak. Następnie senator RP J. Frączek przedstawił referat pt. *Rolnictwo a ochrona środowiska*. Drugi referat, z którym wystąpił prof. J. Piórecki (*Wspomnienia o życiu i twórczości prof. dr Władysława Szafera*), poświęcony był temu właśnie wybitnemu uczonemu. Jako rektor UJ prof. Szafer (1886-1970) był wielkim autorytetem społeczności krakowskiej. Stworzył podwaliny pod rozwój polskiej botaniki. Okolice Jarostawia, Przemysła i Rzeszowa były mu szczególnie bliskie. Jego pamięć żywa jest w tradycji tego regionu – imię W. Szafera nosi wiele szkół – np. w Rzeszowie, Mielcu i Brzozowie. Szafer był znakomitym znawcą polskiej flory i współredaktorem dzieła *Szata roślinna Polski*¹.

Prof. Z. Wnuk – Kierownik Zakładu Turystyki i Ochrony Przyrody i główny organizator konferencji – przedstawił referat pt. *Ścieżka przyrodnicza jako forma edukacji ekologicznej*. Z. Wnuk wspomniiał, że prof. Szafer opublikował około 700 prac, z których większość poświęcił ochronie przyrody. Pamięć W. Szafera upamiętniają liczne tablice przy wejściach do parków krajobrazowych, rezerwatów, a także w szkołach i innych instytucjach. W województwie podkarpackim edukacji ekologicznej służą istniejące na tym terenie parki krajobrazowe. Przykładem realizacji idei Szafera jest rezerwat Lisia Góra niedaleko Rzeszowa. Najbliższy, Magurski Park Narodowy służy także emocjonalnemu kształceniu społeczeństwa. Zdaniem prof. Wnuka, łączy w ten sposób kształcenie społeczne, kulturalne i zdrowotne. Służy też celom naukowym i rekreacyjnym.

Wyniknęła dyskusja dotycząca działalności Szafera. Idea ochrony przyrody realizowana jest poprzez szkolne koła Ligi Ochrony Przyrody, przy dużym zaangażowaniu wielu pokoleń

¹ W. Szafer, K. Zarzycki [red.], (1972), *Szata roślinna Polski (t. 1-2)*, PWN, Warszawa.

nauczycieli i działaczy LOP. Po przerwie wystąpił znakomity profesor architektury **Wiktor Zin**, przedstawiając swe *Wspomnienia o prof. dr Władysławie Szaferze*. Prof. Zin wskazał na fakt, że Szafer był przeciwny budowie schroniska nad Morskim Okiem. Natomiast obecnie byłby zdecydowanym przeciwnikiem organizacji zimowej olimpiady w Zakopanem.

Uczestnicy odwiedzili Stary Cmentarz w Rzeszowie przy ul. Targowej i dokonali uroczystego otwarcia Ścieżki Przyrodniczej. Konferencję zakończyła praktyczna aplikacja w terenie dyskutowanych teorii ochrony przyrody. Mianowicie uczestnicy zasadzili symboliczne drzewka i krzewy (dwie limby, dwie kosodrzewiny i żółtą sosnę). Konferencja miała swą głęboką wymowę w wymiarach: naukowym, symbolicznym i praktycznym.